

ŽURNALISTŲ ETIKOS INSPEKTORIAUS
SPRENDIMAS

**DĖL PUBLIKACIJOJE „MERO DUKRA – DAINININKĖ, STRIPTIZO ŠOKĖJA AR
PROSTITUTĖ?!“ („ŠILOKARČEMA“, 2009-06-16, NR. 46/1437) PASKELBTOS
INFORMACIJOS**

2010 m. birželio 8 d. Nr. SPR-41
Vilnius

2009 m. rugpjūčio 11 d. žurnalistų etikos inspektorius Romas Gudaitis gavo pareiškėjos Ingos Komskytės skundą dėl publikacijoje „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ („Šilokarčema“, 2009-06-16, Nr. 46/1437) paskelbtos informacijos. Skunde pareiškėja nurodė, kad publikacijoje paskelbta informacija neatitinka tikrovės bei žemina jos garbę ir orumą, be to, nuotraukos publikavimas kartu su straipsnio antrašte ir visu kontekstu pažeidžia pareiškėjos teisę į privatų gyvenimą. Pareiškėja pažymi, kad nei žurnalistams, nei kitiems laikraščio „Šilokarčema“ darbuotojams nėra davusi sutikimo viešai skelbti duomenis apie savo privatų gyvenimą, taip pat nurodė nežinojusi, kad tokia informacija apie ją yra renkama ir kad ją ruošiamasi viešai publikuoti. Pareiškėja prašo: 1) nustatyti, ar publikacijoje „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ paskleista informacija nepažeidžia visuomenės informavimo nuostatų; 2) įspėti viešosios informacijos rengėją; 3) priimtą sprendimą paskelbti „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

Tirdamas pareiškėjos skundą, žurnalistų etikos inspektorius (nuo 2009-11-17 žurnalistų etikos inspektore paskirta Zita Zamžickienė) raštu kreipėsi į laikraščio „Šilokarčema“ redaktorę Kristiną Toleikienę, prašydamas pateikti ginčo teiginiuose: „Mero dukra – <...> striptizo šokėja ar prostitutė?!“ (ginčo publikacijos pavadinimas), „Pagėgiškiai vienoje striptizo paslaugas reklamuojančioje svetainėje atpažino mero dukrą Ingą“, „Šiose nuotraukose tamsiaplaukė, itin panaši į Ingą, nufotografuota santykiaujanti su kita mergina, patenkinanti save sekso žaisliukais“, „<...> Inga jau pristatoma ne kaip albumą išleidusi ir dainininkės karjeros siekianti mergina, bet kaip striptizo klubo žvaigždė Brenda“, paskelbtą informaciją įrodančius duomenis bei išdėstyti savo poziciją. Viešosios informacijos rengėjo paaiškinimai buvo gauti.

Laikraščio „Šilokarčema“ redaktorė Kristina Toleikienė savo paaiškinimuose nurodė, kad laikraštyje „Šilokarčema“ (2009-06-16, Nr. 46/1437) paskelbta informacija ir prielaidos apie galimą pareiškėjos veiklą ar gyvenimo būdą Vienoje yra pagrįstos. K. Toleikienės teigimu, „Šilokarčema“, prieš publikuodama straipsnį, atliko išsamų gautos informacijos ir nuotraukų analizę ir žurnalistinį tyrimą. Pasak laikraščio redaktorės, svarbiausiu įrodymu tapo tai, kad nuotraukose, kurios buvo patalpintos muzikos portale www.supermuzika.lt, kuriame pareiškėja prisistato kaip įrašiusi kompaktinį diską bei kurianti dainas mergina, bei mergina pornografinio pobūdžio nuotraukose šokanti striptizą, santykiaujanti su kita mergina, kurios patalpintos Vienos sekso saunų paslaugas reklamuojančioje interneto svetainėje, buvo parodytos Pagėgių merui V. Komskiui. K. Toleikienės teigimu, V. Komskis atpažino ir patvirtino, kad tiek muzikos portalo, tiek sekso paslaugas reklamuojančiose svetainėse nuotraukose jo dukterė Inga, t. y. pareiškėja.

K. Toleikienė paaiškinimuose nurodė, jog laikraštyje „Šilokarčema“ dirba Pagėgiuose gyvenančių žmonių, kurie sekso paslaugas reklamuojančios svetainės ir muzikos portalo nuotraukose atpažino merginą kaip Ingą Komskytę. K. Toleikienės teigimu, pareiškėja informaciją apie save, savo nuotraukas ir apie savo draugus buvo patalpinusi jaunimo lankomame muzikos portale www.supermuzika.lt. Šiame portale, anot laikraščio redaktorės, keletas nuotraukų ypač pikantiškos: vienoje jų Inga nuoga, vos prisidengusi tinklu, kitoje ji su striptizo šokėjos kostiumu, o titulinėje nuotraukoje – ji pozuoja šalia prabangaus visureigio „Hummer“, ant kurio aiškiai matosi interneto tinklalapio adresas www.fun-palast.at. Šis

adresas, laikraščio redaktorės teigimu, – tai Austrijos sostinės šešių žvaigždučių sekso pirčių komplekso paslaugų reklaminė svetainė, kurioje gali lankytis tik pilnamečiai. Nuotraukos, kuriose atpažįstama pareiškėja, buvo patalpintos skiltyse vakarėliai, paslaugos, merginos. Nuotraukose minimi merginų vardai, tarp jų ir Brenda, kuri ir yra neįtikėtina panaši į Ingą. Kad Ingos slapyvardis Brenda, viešosios informacijos rengėjas paaiškino turįs teisę manyti ir todėl, kad būtent Brendos nuotrauka buvo išimta iš sekso paslaugas reklamuojančios svetainės www.fun-palast.at skilties „Merginos“ ir išimtos visos nuotraukos iš skilties „Vakarėliai“ netrukus po mero V. Komskio ir žurnalistų susitikimo, kaip ir nuotrauka su sekso paslaugas reklamuojančios svetainės adresu ant visureigio ir kitos pikantiškos nuotraukos iš muzikinio portalo www.supermuzika.lt. Laikraščio redaktorės teigimu, pareiškėjos atpažinimas nedviprasmiškose nuotraukose buvo viso redakcijos kolektyvo darbas, atkreipiant dėmesį ne tik į bendruosius pareiškėjos bruožus, bet ir ypatingas žymes.

K. Toleikienė paaiškino, kad ginčo publikacijoje paskelbta informacija apie tai, kad „Pagėgiškiai vienoje striptizo paslaugas reklamuojančioje svetainėje atpažino mero dukrą Ingą“, nėra tikrovės neatitinkanti informacija, nes Ingą atpažino ne tik informaciją laikraščiams „Šilokarčema“ ir „Lietuvos rytas“ suteikęs, buvęs labai artimas šeimos draugas, bet ir pareiškėją pažinoję redakcijos darbuotojai bei kiti redakcijos kolektyvo apklausti pagėgiškiai. Anot K. Toleikienės, informacijos šaltiniai pageidavo likti anonimiški, todėl viešosios informacijos rengėjas, remdamasis Visuomenės informavimo įstatymo 8 straipsniu, negali jų atskleisti.

Laikraščio redaktorė paaiškino, kad sakinį „Inga jau pristatoma ne kaip albumą išleidusi ir dainininkės karjeros siekianti mergina, bet kaip striptizo klubo žvaigždė Brenda“ reikia vertinti ne kaip atskirą sakinio dalį, o bendrame straipsnio ir pastraipos kontekste. Šio teiginio pagrįstumą, anot redaktorės, įrodo ir iliustruoja nuotraukos bei informacija iš muzikos portalo www.supermuzika.lt ir sekso paslaugas reklamuojančios svetainės www.fun-palast.at. Redaktorė taip pat nurodo, kad sakinyje „Šiose nuotraukose tamsiaplaukė, itin panaši į Ingą, nufotografuota santykiaujanti su kita mergina, patenkinanti save sekso žaisliukais“ nėra teigiama, kad nuotraukoje yra pareiškėja, bet rašoma, kad mergina panaši į ją, o sakinio pagrįstumą geriausiai iliustruoja nuotraukos. Vieną nuotrauką iš nuotraukų serijos apie dviejų merginų lytinį aktą žurnalistai ir parodė pareiškėjos tėvui merui V. Komskiui, kurią jis esą pakomentavo taip: „Ji suaugusi ir tai jos asmeninis reikalas“. Anot laikraščio „Šilokarčema“ redaktorės, konkrečiu atveju svarbu, jog kito laikraščio publikacijoje „Apsinuoginusi politiko duktė sekso klube kursto vyrų aistras“ (www.lrytas.lt, 2009-06-28) pati pareiškėja „Lietuvos ryto“ žurnalistei pasakojo, kad jai skambinęs tėvas be užuolankų paklausė „Ar tu dirbi prostitute?“.

Nesutikdama su pareiškėjos teigimu, jog publikacijos pavadinimas „Mero dukra – striptizo šokėja ar prostitutė?!“ neatitinka tikrovės, K. Toleikienė paaiškino, kad straipsnio pavadinimas, pristatantis skandalingą žinią, nėra teiginys, bet klausiantis, kuo iš tikrųjų užsiima mero dukra? Viešosios informacijos rengėjo manymu, turėdamas tokios informacijos, jis turi teisę klausti, nes mero dar rinkimų metu pasakojimai, kad jo dukra dirba administratore, kelia labai rimtų abejonių dėl jo dukros gyvenimo būdo ir veiklos.

Dėl publikaciją iliustruojančios nuotraukos K. Toleikienė paaiškino, kad ji buvo patalpinta viešojoje erdvėje – muzikos portale www.supermuzika.lt. Apie tai viešosios informacijos rengėjas nurodė po nuotrauka paskelbtame užrašė. Be to, pareiškėja šiame portale patalpino nuotrauką su sekso paslaugas reklamuojančios svetainės adresu.

Dėl išvardintų aplinkybių laikraščio „Šilokarčema“ redaktorė K. Toleikienė mano, kad pareiškėjos skundas konkrečiu atveju yra nepagrįstas.

Išnagrinėjusi pareiškėjos skundą Visuomenės informavimo įstatymo nuostatų laikymosi požiūriu, žurnalistų etikos inspektorė

n u s t a t ė:

Pareiškėja kreipėsi, siekdama savarankiškų asmeninių neturtinių teisių – garbės ir orumo, teisės į privatų gyvenimą ir jo slaptumą bei teisės į atvaizdą – gynimo. Šių teisių

pažeidimus sudaro skirtingų juridinių faktų visuma, todėl minėtų teisių pažeidimus ir šių teisių gynimo sąlygas būtina atriboti. Sykiu pažymėtina, kad šios asmeninės neturtinės teisės yra tarpusavyje susijusios, todėl pažeidus vieną jų, gali būti konstatuojamas ir kitos teisės pažeidimas.

Tiek pagrindinis šalies įstatymas – Lietuvos Respublikos Konstitucija, tiek visuomenės informavimo sritį reglamentuojantys teisės aktai bei jų taikymas praktikoje glaudžiai sieja asmens garbę ir orumą su jo privačiu gyvenimu. Konstitucijos 22 straipsnyje teigiama, kad įstatymas ir teismas saugo, kad niekas nepatirtų savavališko ar neteisėto kišimosi į žmogaus asmeninį ir šeimyninį gyvenimą, kėsintis į jo garbę ir orumą. Visuomenės informavimo įstatymo 2 straipsnio 40 dalyje privatus gyvenimas apibrėžiamas kaip asmeninis žmogaus, jo šeimos gyvenimas, gyvenamoji aplinka, kurią sudaro asmens gyvenamoji patalpa, jai priklausanti privati teritorija ir kitos privačios patalpos, kurias asmuo naudoja savo ūkinei, komercinei ar profesinei veiklai, taip pat asmens psichinė ir fizinė neliečiamybė, garbė ir reputacija, slapti asmeniniai faktai, asmens fotonuotraukos ar kiti atvaizdai, asmens sveikatos informacija, privatus susirašinėjimas ar kitoks susižinojimas, asmens pažiūros, įsitikinimai, įpročiai ir kiti duomenys, kuriuos galima naudoti tik jam sutikus.

Asmens garbė ir orumas yra ginami, kai nustatoma šių faktinių aplinkybių visuma: 1) žinių paskleidimo faktas; 2) faktas, jog paskleistos žinios yra apie pareiškėją; 3) faktas, jog paskleistos žinios žemina asmens garbę ir orumą; 4) faktas, jog paskleistos žinios neatitinka tikrovės. Žeminančia asmens garbę ir orumą žinia laikoma tikrovės neatitinkanti, diskredituojanti asmenį informacija, kurioje teigiama apie to asmens padarytą teisės, moralės ar paprotinių normų pažeidimą, negarbingą poelgį, netinkamą elgesį buityje, šeimoje, viešajame gyvenime, nesąžiningą visuomeninę, komercinę veiklą ir pan.

Žmogaus teisė į privataus gyvenimo neliečiamumą yra ginama, kai nustatoma šių faktų visuma: 1) informacijos paskleidimo faktas; 2) faktas, jog paskleista informacija yra apie tą asmenį; 3) faktas, jog paskleista informacija yra apie žmogaus privatų gyvenimą; 4) faktas, jog informacija paskleista be asmens sutikimo; 5) faktas, jog informacija paskleista nesant teisėto visuomenės intereso. Žmogaus privatus gyvenimas apima privatų šeimos ir namų gyvenimą, asmens fizinę ir psichinę neliečiamybę, asmeninių, taip pat ir vadinamų „nepatogių“, faktų slaptumą, draudimą be leidimo publikuoti asmenines nuotraukas, draudimą skelbti gautą ar surinktą konfidencialią informaciją ir pan.

Iš publikacijoje „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ („Šilokarčema“, 2009-06-16, Nr. 46/1437) paskelbtų teiginių: „Mero dukra – <...> striptizo šokėja ar prostitutė?!“ (ginčo publikacijos pavadinimas), „Pagėgiškiai vienoje striptizo paslaugas reklamuojančioje svetainėje atpažino mero dukrą Inga“, „Šiose nuotraukose tamsiaplaukė, itin panaši į Inga, nufotografuota santykiaujanti su kita mergina, patenkinanti save sekso žaisliukais“, „Toje svetainėje Inga jau pristatoma ne kaip albumą išleidusi ir dainininkės karjeros siekianti mergina, bet kaip striptizo klubo žvaigždė Brenda“, „<...> pornografinės vakarėlių nuotraukos, kuriose mergina, atpažinta kaip Inga Komskytė, iš svetainės dingo“, taip pat iš publikacijos iliustravimui patalpintos pareiškėjos nuotraukos yra akivaizdu, kad joje skelbiama informacija apie pareiškėją, jos veiklą, pomėgius, gyvenimo būdą. Kad viešosios informacijos rengėjas neabejoja, jog publikacijoje aprašyta Inga ir pareiškėja yra tas pats asmuo, matyti ir iš žurnalistų etikos inspektoriui pateiktų viešosios informacijos rengėjo paaiškinimų. Juose nurodyta, kad aprašomo asmens ir pareiškėjos tapatumu taip pat neabejoja nei informaciją pateikę šaltiniai, nei kiti pareiškėją pažįstantys asmenys, įskaitant ir jos tėvą Pagėgių merą V. Komską („Pagėgių meras Virginijus Komskis žurnalistams patvirtino, kad nuotraukose yra jo dukra Inga <...>“).

Atsižvelgiant į pareiškėjos skunde išdėstytus argumentus, ginčo teiginių pobūdį ir informacijos paskleidimo aplinkybes, pareiškėjos skundas nagrinėtinas dėl jos privatumo pažeidimo. Kaip jau minėta, tam tikrais atvejais asmens teisės į privatų gyvenimą ir jo slaptumą pažeidimas gali sąlygoti šio asmens garbės ir orumo pažeidimą. Todėl sprendžiant, ar pažeistas asmens gyvenimo privatumas, neturi esminės reikšmės, ar žinios yra teisingos, t.

y. ar jos atitinka tikrovę, paprastai neturi reikšmės ir žinių pobūdis – ar jos neutralaus turinio, ar žemina asmens garbę ar orumą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2006-11-06 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-569/2006).

Pažymėtina, jog publikacijos teiginiuose: „Pagėgiškiai vienoje striptizo paslaugas reklamuojančioje svetainėje atpažino mero dukrą Inga“, „Šiose nuotraukose tamsiaplaukė, itin panaši į Inga, nufotografuota santykiaujanti su kita mergina, patenkinanti save sekso žaisliukais“, „Toje svetainėje Inga jau pristatoma ne kaip albumą išleidusi ir dainininkės karjeros siekianti mergina, bet kaip striptizo klubo žvaigždė Brenda“, teigiama, kad pareiškėja buvo atpažinta striptizo paslaugas reklamuojančioje svetainėje, kurioje yra pristatoma kaip striptizo klubo žvaigždė Brenda, skelbiama, kad atitinkamo turinio šios svetainės nuotraukose („<...> pornografinės vakarėlių nuotraukos, kuriose mergina, atpažinta kaip Inga Komskytė, iš svetainės dingo“) pareiškėja užfiksuota santykiaujanti su kita mergina, patenkinanti save sekso žaisliukais. Tokia informacija perteikiamos pareiškėjos intymaus gyvenimo detalės, seksualiniai santykiai ir bendravimas su kitais asmenimis, todėl paskleista informacija yra privataus pobūdžio. Pažymėtina, kad asmens santykiams su kitais asmenimis, jo seksualumui taip pat yra taikoma privataus gyvenimo apsauga. Privataus gyvenimo apsauga reiškia tai, kad asmuo turi teisę pats spręsti, kokią informaciją apie savo privatų gyvenimą ir kiek jos atskleisti viešai. Be to, asmens privatus gyvenimas suvokiamas kaip žmogaus teisė gyventi asmeninį gyvenimą, į kurį gali būti skverbiamasi tik tais atvejais, kai to reikalauja visuomenės interesai. Intymių asmens gyvenimo faktų ir aplinkybių viešinimas, jų aprašymas nenuasmeninta forma yra galimas tik gavus asmens sutikimą. Kaip rodo skundo tyrimo medžiaga, nagrinėjamu atveju pareiškėja tokio sutikimo viešosios informacijos rengėjui nedavė. Aplinkybė, jog pareiškėjos nuotraukos buvo aptiktos užsienio interneto tinklalapyje, taip pat neįrodo, kad nuotraukos buvo darytos ir (ar) paskelbtos esant pareiškėjos sutikimui. Be to, konkrečiu atveju svarbu, ar informacijos apie pareiškėjos privatų gyvenimą paskleidimas atitinka teisėtą ir pagrįstą visuomenės (viešąją) interesą tokią informaciją žinoti.

Pareiškėjos ginčijamos informacijos paskleidimas negali būti pateisinamas visuomenine svarba ar viešuoju interesu, motyvuojant tuo, kad pareiškėja yra Pagėgių mero V. Komsčio dukra. Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad rengiant ir platinant viešąją informaciją, privaloma užtikrinti žmogaus teisę į privataus pobūdžio informacijos apsaugą. To paties įstatymo straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad informacija apie privatų gyvenimą gali būti skelbiama be žmogaus sutikimo tais atvejais, kai ji padeda atskleisti įstatymų pažeidimus ar nusikalstamas veikas, taip pat, kai informacija yra pateikiama viešai nagrinėjant bylą. Nei viena iš šių aplinkybių, pateisinančių privataus pobūdžio informacijos atskleidimą be asmens sutikimo, konkrečioje ginčo situacijoje netaikytina. Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje esanti savarankiška išimtis, pagal kurią informacija apie viešojo asmens privatų gyvenimą gali būti skelbiama be jo sutikimo, jeigu ši informacija atskleidžia visuomeninę reikšmę turinčias privataus šio asmens gyvenimo aplinkybes ar asmenines savybes, gali būti taikoma tik viešojo asmens atžvilgiu. Tuo tarpu pareiškėja nėra viešasis asmuo, kadangi neatitinka Visuomenės informavimo įstatymo 2 straipsnio 60 dalyje nustatytų viešojo asmens kriterijų.

Kiekvienu konkrečiu atveju būtina atriboti visuomenės norą žinoti sensacijas ir teisėtą bei pagrįstą visuomenės interesą. Publikacijos antraštė: „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“, publikacijoje paskelbta pareiškėjos nuotrauka, šios informacijos paskelbimo vieta laikraštyje (pasirinktas 1-asis laikraščio puslapis) rodo netinkamą viešosios informacijos rengėjo santykį su skelbiama informacija: tokiu būdu, kokį pasirinko viešosios informacijos rengėjas, siekiama ne informuoti apie visuomeninės svarbos dalykus, bet pritraukti skaitytojų dėmesį ir smalsumą detalėmis apie pareiškėjos asmeninį gyvenimą. Sensacingumo siekinį taip pat patvirtinta publikacijoje esantis teiginys („Sutikite, situacija skandalinga“) bei laikraščio redaktorės pateikti paaiškinimai, kuriuose pripažįstama, kad straipsnio pavadinimas pristato skandalingą žinią. Būtina pabrėžti, jog informacijos apie asmens privatų gyvenimą paskelbimas tam, kad publikacija įgytų sensacingą atspalvį, negali

būti kvalifikuojamas kaip teisėto ir pagrįsto visuomenės intereso, atspindinčio realų socialinį visuomenės poreikį tokią informaciją žinoti, patenkinimas.

Asmens teisė į atvaizdą yra žmogaus privataus gyvenimo dalis. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 2.22 straipsnio 1 dalyje nustatyta bendroji taisyklė, kad fizinio asmens nuotrauka (jos dalis), portretas ar kitoks atvaizdas gali būti atgaminami, parduodami, demonstruojami, spausdinami, taip pat pats asmuo gali būti fotografuojamas tik jo sutikimu. Šios taisyklės išimtis įtvirtinta CK 2.22 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią asmens sutikimo nereikia, jeigu šie veiksmai yra susiję su visuomenine veikla, jo tarnybine padėtimi, teisėsaugos institucijų reikalavimu arba jeigu fotografuojama viešojoje vietoje. Tačiau nurodyta išimtis yra neabsoliuti, nes asmens nuotraukos (jos dalies), padarytos šiais atvejais, negalima demonstruoti, atgaminti ar parduoti, jeigu tai pažemintų asmens garbę, orumą ar dalykinę reputaciją. Iš to pasakytina, kad asmens sutikimas nereikalingas, jeigu asmens nuotraukos publikavimą pateisina viešasis interesas. Tačiau jeigu tokio intereso nėra, asmens nuotraukos publikavimas be jo sutikimo reiškia asmens teisės į atvaizdą pažeidimą. Sprendžiant dėl to, pažeista asmens teisė į atvaizdą ar ne, svarbu ir tai, kokio tikslo siekta publikuojant nuotrauką: informuoti visuomenę ar tik patenkinti jos smalsumą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2006-11-06 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-2/2008).

Viešosios informacijos rengėjas paaiškinimuose nurodė, kad straipsnio pavadinimas „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ yra „pristatantis skandalingą žinią“. Atkreiptinas dėmesys, kad publikacijai „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ iliustruoti pareiškėja nedavė sutikimo spausdinti jos nuotrauką. To neginčija ir viešosios informacijos rengėjas. Jo teigimu, laikraštis „Šilokarčema“ straipsnį iliustravo nuotrauka, kuri buvo patalpinta viešojoje erdvėje – muzikos portale www.supermuzika.lt.

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju ne tiek svarbus nuotraukos viešas prieinamumas, kiek tai, kokiu tikslu nuotrauka išspausdinta ginčo publikacijoje. Asmens sutikimas fotografuoti ir (ar) skelbti nuotrauką, kai jam žinomas informacijos turinys (kontekstas), taip pat nuotraukos paskelbimas paties asmens iniciatyva dar nereiškia, jog asmuo sutinka tokią nuotrauką atgaminti, demonstruoti ar spausdinti bet kokiame kitame, ypač neigiamame, kontekste. Pareiškėjos nuotrauka muzikos portale www.supermuzika.lt buvo patalpinta siekiant supažindinti su pareiškėjos kaip dainininkės, atlikėjos veikla. Tačiau šios pareiškėjos nuotraukos (atvaizdo) išspausdinimas be jos sutikimo laikraščio publikacijoje, kurios antraštėje pareiškėjai priskiriamas prostitutės įvaizdis, žemina pareiškėjos garbę ir orumą, todėl pažeidžia ir jos teisę į atvaizdą.

Asmens vertimasis prostitucija visuomenėje suprantamas vienareikšmiškai neigiamai, todėl turi išankstinę neigiamą reikšmę. Viešosios informacijos rengėjas neįrodė, kad pareiškėja verčiasi tokia veikla. Viešosios informacijos rengėjo argumentas, jog turėdamas informacijos jis turi teisę klausti (t. y. ar pareiškėja prostitutė), nes mero dar rinkimų metu pasakojimai, kad jo dukra dirba administratore, kelia labai rimtų abejonių dėl jo dukros gyvenimo būdo ir veiklos, vertintinas kaip nepagrįstas. Konkrečiu atveju viešosios informacijos rengėjas turėjo teisę abejoti ar klausti pareiškėjai nepriskirdamas prostitutės įvaizdžio.

Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad rengiant ir platinant viešąją informaciją, privaloma užtikrinti žmogaus teisę į privataus pobūdžio informacijos apsaugą, šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 5 punktas įpareigoja žurnalistus informaciją rinkti ir skelbti tik etiškais ir teisėtais būdais. Todėl publikacijoje „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ („Šilokarčema“, 2009-06-16, Nr. 46/1437) paskelbdamas privataus pobūdžio informaciją apie pareiškėją bei jos nuotrauką, viešosios informacijos rengėjas nesilaikė aukščiau išvardintų įstatymo nuostatų.

Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytais motyvus, žurnalistų etikos inspektoriė pripažįsta pareiškėjos skundą pagrįstu.

Vadovaudamasi Visuomenės informavimo įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 1 ir 2

punktais, 3 dalies (ją atitinka publikacijos paskelbimo metu galiojusios 2006-07-11 įstatymo redakcijos (Žin., 2006, Nr. [82-3254](#)) 2 dalis) 1 punktu, 16 dalimi, žurnalistų etikos inspektorė
n u s p r e n d ė:

1. Į s p ė t i viešosios informacijos rengėją – P. Stungurio IĮ „Uola“ dėl Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 1 dalies ir 41 straipsnio 2 dalies 5 punkto pažeidimo, padaryto publikacijoje „Mero dukra – dainininkė, striptizo šokėja ar prostitutė?!“ („Šilokarčema“, 2009-06-16, Nr. 46/1437) paskelbiant privataus pobūdžio informaciją apie pareiškėją bei jos nuotrauką.

2. V i e š a i p a s k e l b t i sprendimą „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“ ir Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybos interneto tinklalapyje (svetainėje).

3. Išsiųsti sprendimo kopiją pareiškėjai I. Komskytei, IĮ „Uola“ direktoriui P. Stunguriui ir laikraščio „Šilokarčema“ redaktorei K. Toleikienei.

Rezoliucinė šio sprendimo dalis turi būti nedelsiant paskelbta laikraštyje „Šilokarčema“.

Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimas gali būti skundžiamas teismui per 30 dienų nuo jo gavimo (paskelbimo) dienos.

ŽURNALISTŲ ETIKOS INSPEKTORĖ

ZITA ZAMŽICKIENĖ
